

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

250. An cognatio legalis orta ex adoptione imperfecta dirimat matrimonium? Et supponitur duplarem esse adoptionem, vna est perfecta, & altera imperfecta? Et notatur ex adoptione imperfecta neque ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Tractatus Sextus

490

ligi de matrimonio nondam consummato, sed solum de sponsalibus de futuro: impedimentum vero ex matrimonio rato oriri iuxta dispositionem antiquorum Canonum.

3. Ex dictis pater, hoc impedimentum publice honestatis non contrahi ab infidelibus. Vnde, si quis sponsalia in infidelitate cum aliqua contraxisset, eaque obiisse ante matrimonium consummatum, conversus posset eius sororem in uxorem accipere.] Hucusque Praepositus, cuius sententiam tenet etiam Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 70. n. 13.

4. Verum contraire sententiae adharet Pontius de matr. lib. 7. c. 35. ad fin. & Hurt. 4. i. 21. diff. 2. n. 7. Quia matrimonium clandestinum non est nullum absolutè ex defectu consensus; ille vero solum potest dici non esse legitimus; quia est inter personas inhabiles ex lege, & statuto Concilij Trident. ob defectum solemnitatis praesentiae Parochi, & testium. Vnde non est nullum matrimonium ex defectu censensus, sed ex defectu legitimacionis. Sicut ob eandem rationem oritur tale impedimentum ex matrimonio nullo ex defectu aetatis, quia non est nullum ex defectu consensus; sicut est matrimonium factum ex metu, aut errore personae, aut in furia, in quo deficit omnino consensus planè voluntarius, ac liber. Et ideo hanc sententiam contra Sanchez, & Praepositum, tenet etiam nouissime Castrus Palauus 10. 5. diff. 4. p. 6. 10. n. 3. vbi ita assertit: [Non videtur audiendus Sanchez, asserens, ex matrimonio rato celebrato abf. Parochio, vel testibus nullum impedimentum nasci; quia neque specie haber contractus. Quippe praedictus contrae nullus non est ex defectu consensus, sed ex defectu solemnitatis à Concilio requisite. At textus in cap. vi. de sponsalibus in 6. decidit, in sponsalibus, vel matrimonio nullis ex quacumque causa præter defectum consensus, hoc impedimentum publice honestatis oritur: ergo ex predicto contractu nullo, necessario oritur. Referuntque Farinacius, Barbosa, & Rebellius decimum fuisse à Sacra Congregatione in haec verba: Praeposita declaratione per Constitutionem Pj V. super hoc Decreto (scilicet fess. 24. c. 3.) censuit Congregatio oriri impedimentum publice honestatis ex sponsalibus per verba de presenti etiam nulliter contractis, omissa forma Decreti Concilij, fess. 24. c. 1. & constat ex cap. Ad audiencem de sponsalib. vbi existente matrimonio nullo ob impedimentum consanguinitatis, oritur publica honestas.] Ita ille: cui addo doctum, & amicissimum Patrem Martinum Perez de matr. disp. 32. fess. 3. n. 3.

RESOL. CCL.

An cognitio legalis orta ex adoptione imperfecta dirimat matrimonium?

Et supponitur duplicem esse adoptionem, una est perfecta, & altera imperfecta?

Et notatur ex adoptione imperfecta neque oriri impedimentum impediens? Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Ref. 120.

Sup. hoc recitante in §. 1. Ref. not. scq.

§. 1. Suppono duplicem esse adoptionem; una est perfecta, quæ arrogatio dicitur, qua adoptatus transit in potestatem adoptantis, & sit heres illius necessarius, etiæ ex testamento, & tamen sit auctoritate supremi Principis. Altera est imperfecta, seu simplex, quæ nomen adoptionis retinet, qua adoptatus non transit in potestatem adoptantis, quia per eam assumitur in filium ille, qui est sub potestate sui patris carnalis, & non est heres necessarius ex testamento, sed tantum ab intestato, & fieri potest auctoritate magistratus inferioris Princeps.

Sup. hoc in Ref. seq. a §. 2.

Hoc supposito affirmatiæ respondet Toletus lib. 7. c. 4. n. 7. Hurtad. disp. 19. diff. 2. n. 3. Villalobos in sum. 10. 1. tr. 14. diff. 8. n. 8. Pontius lib. 7. c. 41. R. 1. finit. Rebellius

lius Pontius de matr. lib. 7. c. 41. n. 2. Villalobos in sum. 10. 1. tr. 14. diff. 10. n. 8. Rebellius part. 1. di. 3. de mar. 9. 7. concl. 1. n. 5. Praepositus in 3. part. D. Thom. qu. 7. de impediment. matrim. dub. 13. nn. 109. Galpar Hurtado de matr. disp. 19. diff. 2. n. 3. & alij penes ipsos, quia iura, quibus ex adoptione inducitur cognitio legalis dimens matrimonium, loquantur de adoptione absolutorie & absque distinctione aliqua; sed adoptio imperfecta quamvis sit imperfecta, est tamen absolute & vera & propriæ adoptio ergo dicta iura non sunt restringenda ad cognitionem legalem ex adoptione perfecta. Hæc opinio est probabilis.

2. Sed contrarie tanquam probabilior adhuc, quam tuctur Coninch de Sacram in 3. part. D. Thom. qu. 7. diff. 13. dub. 2. n. 44. Sanch. de matr. lib. 7. diff. 62. n. 8. Meratus in fin. D. Thom. to. 3. de matr. diff. 9. sect. 10. n. 8. Ludowicus de San Iuan in summ. de sacram. matr. qu. 6. art. 11. dub. 2. concl. 4. Petrus de Ochagavia de Sac. tr. 1. de impati. matrim. qu. 5. 8. n. 5. Sylvius in 3. part. D. Thom. qu. 6. art. 2. Filiuclius 10. 1. tr. 10. part. 1. o. 5. n. 139 Layman li. 5. tr. 10. part. 4. c. 7. n. 3. Tannerus in 3. part. D. Thom. diffus. 8. qu. 4. dub. 4. n. 74. Et ratio est, quia cum matrimonium sit res favorabilis, iura illud dirimunt adoptionem restringi debent ab perfectam. Deinde cognitio legalis impedit matrimonium, quia filius adoptivus debet habitare in domo adoptantis; sed hoc non est necessarium nisi sit adoptione perfecta, ergo ex ea sola oritur istud impedimentum; hanc autem esse mentem D. Thom. in 3. part. 9. q. 7. art. 2. pater tum ex corpore articuli, tu ex responsione ad 1. 3. 4. art. 3. vbi solu loquitur de adoptione perfecta. Ne obstat quod Canones loquuntur indistincte, ipsa enim Canonum ratio quam assignat D. Thom. scilicet quod filius adoptatus converteretur in domo adoptantis, sed filius naturalis, id est que facilis patet locis concupiscentia, si adoptione non esset impedimentum dirimens, clare ostendit dictos Canones esse intelligendos de adoptione perfecta.

3. Non definane etiam hic obiter adnotare Ochagaviam, Tannerum & alios penes ipsum probabilitate docere ex adoptione imperfecta, neque oriri impedimentum impediens, licet Ludowicus de San Iuan & alii etiam Doctores probabilitate contraria assertant.

RESOL. CCL.

An ex adoptione imperfecta oriatur impedimentum cognitionis legalis?

Et notatur, quod licet adoptione dirimat in linea nata, usque ad quartum gradum descendendum, naturam ascendendum?

Et an post Concilium Tridentinum hoc impedimentum solum dirimat usque ad secundum gradum inclusum est? Ex part. 9. tr. 6. & Misc. 1. Ref. 53. alias 54.

§. 1. N otandum, adoptionem duplicem esse: Alia enim est perfecta, quæ arrogatio dicitur, etiam potest potest, quæ adoptatus transiret in potestatem adoptantis, id est, quæ arrogari non potest, qui sui iuris non est, sive haeres necessarius adoptantis, etiam ex testamento, & tantum fit aut horitate Supremi Principis: Altera est imperfecta, seu simplex, quæ adoptatus non transiret in potestatem adoptantis, quia per eam assumitur in filium ille, qui est sub potestate sui patris carnalis, & non est eius heres necessarius ex testamento, sed tantum ab intestato, & fieri potest auctoritate Magistratus inferioris Princeps.

2. Hoc supposito affirmatiæ respondet Toletus lib. 7. c. 4. n. 7. Hurtad. disp. 19. diff. 2. n. 3. Villalobos in sum. 10. 1. tr. 14. diff. 8. n. 8. Pontius lib. 7. c. 41. R. 1. finit. Rebellius